

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.923/1
VAN 2 DECEMBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 16 november 2010 door de Minister van Financiën verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 7 van 29 december 1992 met betrekking tot de invoer van goederen voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde", heeft het volgende advies gegeven:

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

*
* *

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe artikel 39 van het koninklijk besluit nr. 7 van 29 december 1992 met betrekking tot de invoer van goederen voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde aan te passen om het in overeenstemming te brengen met het gewijzigde artikel 143, tweede lid, van de richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde. Het ontwerp voorziet aldus in de omzetting van artikel 1, punt 3, b), van richtlijn 2009/69/EG van de Raad van 25 juni 2009 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft belastingfraude bij invoer.

2. Rechtsgrond wordt geboden door artikel 40, § 3, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: Btw-wetboek), dat luidt:

"De Koning bepaalt de voorwaarden die voor het verkrijgen van de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde vrijstellingen moeten worden nageleefd en kan daarbij afwijken van artikel 21bis. (...)".

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

De artikelen 1 en 2 van het ontwerp kunnen beter van plaats worden verwisseld.

Artikel 1

1. In het ontworpen artikel 39, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 7 van 29 december 1992 stemt de Nederlandse tekst niet geheel overeen met de Franse tekst en met de richtlijn. In de Nederlandse versie dient daarom te worden geschreven: "... aan de klant aan wie de goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek worden geleverd door de geadresseerde of ..." (vergelijk met de Franse tekst van het ontwerp: "... les biens sont livrés par ...", en met de Nederlandse tekst van de richtlijn: "... aan wie de goederen overeenkomstig artikel 138, lid 1, worden geleverd ...").

2. Luidens de tweede paragraaf van het ontworpen artikel 39 van het koninklijk besluit nr. 7 van 29 december 1992 worden "door of vanwege de Minister van Financiën" de nadere regels (niet: "modaliteiten") voor de toepassing van dit artikel bepaald.

De woorden "Door of vanwege de Minister van Financiën", in de Nederlandse tekst, stemmen strikt gezien taalkundig niet overeen met de woorden "Le Ministre des Finances ou son délégué", in de Franse tekst. Alhoewel deze uitdrukkingen in tal van artikelen van het Btw-wetboek voorkomen¹, zouden beide tekstversies van het ontwerp op elkaar afgestemd moeten worden. Dit kan door in de Nederlandse versie te schrijven: "Door de Minister van Financiën of zijn gemachtigde".

3. Volgens artikel 108 van de Grondwet is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn in beginsel zaak van de Koning. Afwijkingen van die principiële regeling, waarbij de Koning verordenende bevoegdheid delegeert aan een minister, worden slechts bestaanbaar geacht met het voornoemde grondwettelijk voorschrift voor zover de toegestane delegaties betrekking hebben op het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

¹ Zie onder meer de artikelen 8bis, § 2, en 58bis, § 5, van het Btw-wetboek. Het verdient ook aanbeveling om, van zodra de gelegenheid zich voordoet, die discordantie in de verschillende artikelen van het Btw-wetboek te corrigeren.

Daarover om nadere toelichting gevraagd, lichtte de gemachtigde het bepaalde in het ontworpen artikel 39, § 2, als volgt toe:

"Een van de modaliteiten betreft de toegestane tijdsspanne tussen de aangifte ten verbruik en de intracommunautaire levering. In dat verband verwijs ik naar de btw-handleiding nr. 256/2 (onderaan blz. 475) waar een oplossing wordt gegeven aan sommige problemen die zich in de praktijk kunnen voordoen:

«Bovendien moet de intracommunautaire levering plaatsvinden binnen een korte termijn na de aangifte ten verbruik. Er kan worden aanvaard dat de goederen, na de aangifte ten verbruik, naar het magazijn van de belastingplichtige worden vervoerd met het oog op een kwaliteitsonderzoek of om gezamenlijk met andere goederen te worden vervoerd.»".

Daaruit kan worden afgeleid dat het de bedoeling is om die bevoegdheid slechts aan te wenden voor het vaststellen van maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

M. VAN DAMME

ROYAUME BELGIQUE

AVIS 48.923/1
DU 2 DÉCEMBRE 2010

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

LE CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par le
Minister des Finances, le 16 novembre 2010, d'une demande d'avis, dans un délai de trente
jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal n° 7, du 29 décembre 1992, relatif
aux importations de biens pour l'application de la taxe sur la valeur ajoutée", a donné l'avis
suivant:

Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'État attire l'attention sur le fait qu'en raison de la démission du gouvernement, la compétence de celui-ci se trouve limitée à l'expédition des affaires courantes. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien de la compétence ainsi limitée, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

*
* *

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*
* *

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

1. Le projet soumis pour avis a pour objet d'adapter l'article 39 de l'arrêté royal n° 7 du 29 décembre 1992 relatif aux importations de biens pour l'application de la taxe sur la valeur ajoutée afin de le conformer à l'article 143, paragraphe 2, modifié, de la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée en ce qui concerne la fraude fiscale liée aux importations. Le projet transpose ainsi l'article 1er, point 3, b), de la directive 2009/69/CE du Conseil du 25 juin 2009 modifiant la directive 2006/112/CE relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée en ce qui concerne la fraude fiscale liée aux importations.

2. Le fondement juridique figure à l'article 40, § 3, du Code de la Taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: Code la TVA), qui s'énonce comme suit:

"Le Roi fixe les conditions à observer pour bénéficier des exemptions visées aux paragraphes 1er et 2 et peut à cet effet déroger à l'article 21bis. (...)".

EXAMEN DU TEXTE

Observation préliminaire

Les articles 1er et 2 du projet devraient de préférence permuter.

Article 1er

1. À l'article 39, § 1er, alinéa 2, en projet, de l'arrêté royal n° 7 du 29 décembre 1992, le texte néerlandais ne correspond pas tout à fait au texte français et à la directive. Il convient dès lors d'écrire dans la version néerlandaise: "... aan de klant aan wie de goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, van het Wetboek worden geleverd door de geadresseerde of ..." (voir le texte français du projet: "... les biens sont livrés par ...", et le texte néerlandais de la directive: "... aan wie de goederen overeenkomstig artikel 138, lid 1, worden geleverd ...").

2. Aux termes du texte néerlandais du paragraphe 2 de l'article 39 en projet de l'arrêté royal n° 7 du 29 décembre 1992, les modalités d'application de cet article sont réglées "door of vanwege de Minister van Financiën".

Sur le plan de la langue, les termes "Door of vanwege de Minister van Financiën" du texte néerlandais ne correspondent pas, à strictement parler, aux mots "Le Ministre des Finances ou son délégué" du texte français. Bien que ces expressions figurent dans nombre d'articles du Code la TVA ¹, les deux versions du texte du projet devraient être harmonisées. On pourrait ainsi écrire dans la version néerlandaise: "Door de Minister van Financiën of zijn gemachtigde".

3. Selon l'article 108 de la Constitution, il appartient en principe au Roi de faire les règlements nécessaires pour l'exécution des lois. Des dérogations à ce principe, par lesquelles le Roi délègue un pouvoir réglementaire à un ministre, ne sont réputées compatibles avec la prescription constitutionnelle précitée que pour autant que les délégations consenties se rapportent à des mesures d'exécution d'ordre secondaire ou relatives à des points de détail.

Invité à fournir des explications à cet égard, le délégué a précisé la règle énoncée dans l'article 39, § 2, en projet comme suit:

¹ Voir notamment les articles 8bis, § 2, et 58bis, § 5, du Code de la TVA. Il est également recommandé de corriger cette discordance dans les différents articles du Code la TVA dès que l'occasion se présentera.

"Een van de modaliteiten betreft de toegestane tijdsspanne tussen de aangifte ten verbruik en de intracommunautaire levering. In dat verband verwijs ik naar de btw-handleiding nr. 256/2 (onderaan blz. 475) waar een oplossing wordt gegeven aan sommige problemen die zich in de praktijk kunnen voordoen:

«Bovendien moet de intracommunautaire levering plaatsvinden binnen een korte termijn na de aangifte ten verbruik. Er kan worden aanvaard dat de goederen, na de aangifte ten verbruik, naar het magazijn van de belastingplichtige worden vervoerd met het oog op een kwaliteitsonderzoek of om gezamenlijk met andere goederen te worden vervoerd.»".

Il peut être déduit de ce qui précède que l'intention est de ne recourir à cette compétence que pour établir des mesures d'ordre secondaire ou relatives à des points de détail.

La chambre était composée de

Messieurs	M. VAN DAMME,	président de chambre,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	conseillers d'État,
	M. TISON,	
	L. DENYS,	assesseurs de la section de législation,
Madame	M. VERSCHRAEGHEN,	greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Mme A. SOMERS, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. BAERT.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

M. VERSCHRAEGHEN

M. VAN DAMME